

روز شهدا (یادواره شهدای به خون خفته هفدهم شهریور 1357 در تهران)

دولت جمشید آموزگار که از نخستین روز های زمامداری ، سیاست تحمیق مردم را بکار گرفته بود نتوانست در برابر امواج گسترده انقلاب اسلامی پایداری کند .

دولت جمشید آموزگار که از نخستین روز های زمامداری ، سیاست تحمیق مردم را بکار گرفته بود نتوانست در برابر امواج گسترده انقلاب اسلامی پایداری کند . در این دوره در سال 1357 ه ش هر روز بر دامنه اعتراضات مردمی افزوده می شد و چنین شد که پس از یکسال جمشید آموزگار در چهارم شهریور سال 1357 ه ش مجبور به استعفا شد و محمد رضا شاه ، جعفر شریف امامی را مامور تشکیل کابینه کرد . شریف امامی ، اما برنامه دولت خود را آشتی ملی نام نهاد و به نشانه همراهی با مردم تعدادی از مراکز فساد را در کشور بست و تصمیم گرفت که به روحانیان احترام بگذارد . اما اینگونه عوام فریبی ها در تحمیق مردم موثر نیفتاد و در سیزدهم شهریور همان سال راهپیمایی بزرگی پس از نماز عید سعید فطر در تهران بر گزار شد و همین راهپیمایی مقدمه ای شد بر قیام هفدهم شهریور . به منظور احترام نهادن به خون کشته شدگان روز های پیشین ، روز شانزدهم از سوی قاطبه مردم تعطیل عمومی اعلام شد و مردم تهران در چنین روزی راهپیمایی عظیمی بر گزار کردند . ماموران رژیم از شب قبل هفدهم شهریور، در میادین مهم شهر مستقر شده بودند و با هرگونه حرکت مقابله می کردند . در نخستین ساعات روز هفدهم شهریور ارتشبد اویسی از رادیو تهران اعلام حکومت نظامی کرد و بر اساس آن اجتماع بیش از دو نفر در تهران ممنوع شد . مردم تهران اما بدون توجه به این اخطارها سیل آسا به خیابانها روی آوردند و در میدان ژاله (شهدای فعلی) اجتماع کردند . ماموران مسلح چندین بار به مردم اخطار کردند و آنگاه ناجوانمردانه مردم بی سلاح را هدف رگبار مسلح خود قرار دادند . رژیم در حال اضمحلال تعداد کل شهدای هفده شهریور را 58 نفر اعلام کرد اما شمار دقیق قربانیان آن روز هیچگاه مشخص نشد . به گفته بر خي از شاهدان رقم شهدای این روز بالغ بر چهار هزار نفر می شد .امام خمینی ره در هجدهم شهریور همان سال با صدور بیانیه ای ضمن محکوم کردن کشتار وحشیانه مردم ، دولت شریف امامی را دولتی غیر قانونی و تحمیلی خواند ند . به مناسبت همین واقعه عظیم ، چنین روزی در تاریخ ایران زمین به عنوان روز جمعه سیاه نام گرفت